

2 mai – 8 mai

De ce este nevoie de interpretare?

Textul de memorat: „Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.” (Evrei 11:6)

A citi Biblia înseamnă și a interpreta Biblia. Dar cum putem face acest lucru? Ce principii să folosim? De exemplu, cum ne raportăm la diferitele tipuri de scriere pe care le găsim în ea? Cum ne dăm seama dacă pasajul pe care îl citim este o pildă, un vis profetic și simbolic sau o narațiune? Decizia într-o chestiune atât de importantă cum este contextul Scripturii implică în sine interpretarea.

Uneori, oamenii folosesc Biblia ca pe un oracol divin: deschid Scriptura la întâmplare pentru a găsi un verset biblic care speră să îi călăuzească. Dar a înșirui pasaje biblice la întâmplare poate duce la concluzii foarte ciudate și greșite.

De exemplu, când un bărbat și-a părăsit soția pentru altă femeie, soția și-a găsit alinare în următorul verset: „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie” (Geneza 3:15). Ea era convinsă, pe baza acestui verset, că aventura soțului ei nu va rezista!

Orice verset folosit în afara contextului devine foarte repede un pretext folosit pentru a-ți susține propriile idei sau agenda personală. De aceea avem mare nevoie nu doar să citim Biblia, ci și să o interpretăm corect.

Duminică, 3 mai – Presupuneri

1. Ce i-a împiedicat pe ucenici, care erau foarte familiarizați cu Scriptura, să vadă adevăratul sens al Cuvântului lui Dumnezeu, chiar când evenimentele prezise se desfășurau în fața ochilor lor? Luca 24:36-45

Nimeni nu se apropie de Scriptură cu mintea complet eliberată de alte idei. Fiecare cititor, fiecare om care studiază Biblia se apropie de ea având un trecut și o experiență personală care, inevitabil, își vor lăsa amprenta asupra procesului de interpretare. Chiar și ucenicii au avut ideile lor despre cine era Mesia și ce trebuia să facă, bazându-se pe așteptările generale de la acea vreme. Convingerile lor puternice îi împiedicau să înțeleagă clar textul biblic, lucru care explică de ce, atât de adesea, L-au perceput greșit pe Isus și nu au înțeles evenimentele privind viața, moartea și învierea Lui.

Cu toții avem propriul sistem de crezuri cu privire la lume, la realitate și chiar la Dumnezeu, o serie de lucruri pe care le credem sau le acceptăm - chiar fără să ne dăm seama - și care sunt în mintea noastră când interpretăm Biblia. Nimeni nu abordează textul biblic cu mintea eliberată de propriile concepții. De exemplu, dacă viziunea cuiva cu privire la lume respinge categoric orice intervenție supranaturală din partea lui Dumnezeu, acea persoană nu va citi și nu va înțelege Scriptura ca fiind raportul adevărat și de încredere al intervențiilor lui Dumnezeu în istorie, ci o va interpreta cu totul altfel decât cineva care acceptă existența supranaturalului.

Interpreții Bibliei nu se pot debarasa complet de trecutul lor, de experiențele lor, de ideile proprii și de noțiunile și părerile preconcepute. Neutralitatea totală sau obiectivitatea absolută nu poate fi atinsă. Studiarea Bibliei și meditația teologică merg întotdeauna împotriva muntelui de prejudecăți cu privire la natura lumii și natura lui Dumnezeu.

Dar vestea bună este că Duhul Sfânt poate să lărgescă și să corecteze perspectiva noastră limitată și presupunerile atunci când citim cuvintele Scripturii cu o minte deschisă și o inimă sinceră. Biblia afirmă

Studiu Biblic, Trim. II, 2020 – Cum să interpretăm Scriptura

în mod repetat că oameni din medii foarte diferite au putut înțelege Cuvântul lui Dumnezeu și că Duhul Sfânt ne călăuzește „în tot adevărul” (Ioan 16:13).

Tu ai ideile tale cu privire la lume? În ce mod le-ai putea supune Cuvântului lui Dumnezeu astfel încât Cuvântul să îți poată remodela ideile pentru a fi în armonie cu realitatea pe care o prezintă Biblia?

Luni, 4 mai – Traducerea și interpretarea

Biblia a fost scrisă în limbi foarte vechi: Vechiul Testament a fost scris în mare parte în ebraică, cu doar câteva pasaje în aramaică, iar Noul Testament a fost scris în greaca koine (limba greacă comună folosită în Antichitate). Majoritatea populației de astăzi nu vorbește și nu poate citi aceste limbi vechi. Astfel, Biblia a trebuit să fie tradusă în limbi moderne.

Dar, după cum bine știe orice traducător bun, traducerea cere și un grad mai mare sau mai mic de interpretare. Unele cuvinte dintr-o limbă nu au un echivalent exact în altă limbă. Arta traducerii cu exactitate și a interpretării unui text vechi se numește hermeneutică.

2. În toate pasajele următoare apare ideea de interpretare și traducere (tâlcuire). În ultimul, chiar Isus a trebuit să le explice ucenicilor semnificația unui verset. Ce ne spune acest lucru despre importanța interpretării? 1 Corinteni 12:10; 14:26; Ioan 1:41; 9:7; Faptele 9:36; Luca 24:27

Termenul grecesc *hermeneuo* din care provine cuvântul „hermeneutică” (interpretare biblică) derivă de la numele zeului Hermes, din mitologia greacă, considerat trimisul, sau solul zeilor, care avea și misiunea de a traduce mesajele lor pentru oameni.

Pentru noi, hermeneutica este importantă, deoarece, dacă nu cunoaștem limba originală, singura cale de acces la textul biblic este traducerea. Din fericire, multe versiuni traduse ale Bibliei transmit foarte bine ideea. Nu este nevoie să cunoaștem limba originală pentru a putea înțelege adevărurile esențiale descoperite în Scriptură, deși astfel de cunoștințe lingvistice ne-ar fi de mare folos. Totuși, chiar și în cazul unei traduceri foarte bune, interpretarea corectă a textului rămâne la fel de importantă, după cum am văzut în Luca 24:27. Acesta este principalul obiectiv al hermeneuticii: să transmită cu acuratețe sensul textului biblic și să ne ajute să știm cum să aplicăm corect învățătura din text la viața noastră. După cum ne arată textul de mai sus din Luca, Isus a făcut acest lucru pentru urmașii Lui. Imaginează-ți cum ar fi ca Isus însuși să interpreteze pasajele biblice pentru tine!

Mulți au acces la diverse traduceri, dar nu toți. Oricare ar fi traducerea cu care lucrezi, de ce este important să studiezi Cuvântul cu rugăciune și să încerci să te supui învățăturilor descoperite?

Marti, 5 mai – Biblia și cultura

3. În Faptele 17 vedem cum Pavel a încercat să prezinte Evanghelia într-un context nou: filozofia culturii grecești. Ce impact are contextul cultural asupra modului în care este evaluată importanța unor idei? Faptele 17:16-32

Cunoașterea culturii Orientului Apropiat este de folos în înțelegerea unor pasaje biblice. „În cultura ebraică, o persoană era considerată responsabilă și pentru ceva ce nu făcuse, dar permisesese să aibă loc. De aceea, adesea, scriitorii inspirați ai Scripturii I-au atribuit lui Dumnezeu fapte despre care, după gândirea apuseană, am spune că El a îngăduit să aibă loc sau nu le-a împiedicat, de exemplu, împietrirea inimii lui Faraon.” - *Methods of Bible Study*, secțiunea 4

Cultura dă naștere la câteva întrebări hermeneutice importante. Este Biblia condiționată cultural și relevantă doar în cultura în care este exprimată? Sau solia divină trece dincolo de cultură și li se adresează tuturor oamenilor? Ce se întâmplă dacă experiența culturală a unei persoane devine baza și norma supremă pentru interpretarea Scripturii?

În Faptele 17:26, Pavel ne oferă o perspectivă interesantă asupra realității, care adesea este trecută cu vederea când citim acest pasaj: Dumnezeu a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur... (în KJV: ne-a făcut pe toți din același sânge). Deși din punct de vedere cultural suntem foarte diferiți, Biblia ne spune că există ceva comun care îi unește pe toți oamenii, în ciuda diferențelor culturale, și anume, Dumnezeu este Creatorul tuturor. Păcătoșenia și nevoia de mântuire nu se limitează la o singură cultură. Toți avem nevoie de mântuirea oferită prin moartea și învierea Domnului Hristos.

Deși S-a adresat specific unor generații, Dumnezeu S-a asigurat că și generațiile următoare care vor citi Cuvântul lui Dumnezeu vor putea înțelege că acele adevăruri trec dincolo locul și de timpul în care au fost scrise textele.

Ca o paralelă, algebra a fost inventată în secolul IX în Bagdad. Înseamnă că adevărurile și principiile acestei ramuri a matematicii sunt limitate doar la acel timp și loc? Desigur că nu. Același principiu se aplică și adevărilor din Cuvântul lui Dumnezeu. Deși Biblia a fost scrisă cu mult timp în urmă, în culturi cu totul diferite de ale noastre, adevărurile pe care le conține sunt la fel de relevante pentru noi ca atunci când au fost rostite.

Miercuri, 6 mai – Natura noastră păcătoasă

4. Ce i-a împiedicat uneori pe oameni să accepte adevărul? Ce avertizări ne sunt prezentate în următoarele situații? Ioan 9:39-41; 12:42,43

Este ușor să privim înapoi cu dispreț la conducătorii religioși care L-au respins pe Isus în ciuda unor dovezi atât de puternice. Totuși, trebuie să fim atenți ca nu cumva să avem și noi aceeași atitudine față de Cuvântul Său.

Fără îndoială că păcatul a schimbat și a produs o ruptură în relația noastră cu Dumnezeu. Păcatul pătrunde în toate experiențele noastre. El ne afectează și capacitatea de a interpreta Scriptura. Nu doar procesele gândirii au început să fie folosite pentru păcat, ci și mințile, și gândurile noastre au fost pângărite de păcat și, astfel, nu mai sunt receptive la adevărul lui Dumnezeu. Urmările acestei pângăriri în gândirea noastră sunt mândria, autoamăgirea, îndoiala, distanțarea și neascultarea.

Cel mândru se înalță pe sine mai presus de Dumnezeu și de Cuvântul Său. Aceasta se întâmplă din cauză că mândria îl face pe om să pună accentul pe gândirea omenească, transformând-o în arbitru final al adevărului, chiar și al adevărilor de pe paginile Scripturii. O astfel de atitudine diminuează autoritatea Scripturii.

Unii oameni au tendința să ia seama doar la acele idei care li se par atractive, chiar dacă sunt în contradicție cu voia lui Dumnezeu care ne-a fost descoperită. Domnul ne-a avertizat însă cu privire la pericolul autoamăgirii (Apocalipsa 3:17). Păcatul atrage și îndoiala, determinându-ne să șovăim și să fim tentați să nu mai credem Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci când pornești la drum având îndoieli, interpretarea textului biblic nu îți va aduce niciodată convingere. Însă cel care are îndoieli va începe să se înalțe într-o poziție în care își permite să hotărască ce este acceptabil în Biblie și ce nu, o poziție foarte periculoasă.

Noi ar trebui să abordăm Biblia cu credință și cu supunere, nu cu o atitudine de critică și de îndoială. Mândria, autoamăgirea și îndoiala duc la îndepărtarea de Dumnezeu și de Biblie și aceasta, fără îndoială, că va duce la neascultare, adică la a nu fi dispus să urmezi voia lui Dumnezeu care ți-a fost descoperită.

Ai luptat vreodată împotriva convingerii pe care ai avut-o după ce ai citit în Biblie - adică, ți-a fost arătat foarte clar - să faci un lucru, dar tu ai vrut altceva? Ce s-a întâmplat și ce ai învățat din acea experiență?

Joi, 7 mai – De ce este importantă interpretarea

5. De ce este atât de important pentru noi să înțelegem clar Scriptura, nu doar ca biserică, ci și ca indivizi? Neemia 8:1-3,8

Cel mai important subiect din Biblie este mântuirea și modul în care putem fi mântuiți. La urma urmei, ce altceva contează pe termen lung? La ce ne-ar folosi, așa cum a spus chiar Isus, să câștigăm tot ce are lumea să ne ofere, dar să ne pierdem sufletul (Matei 16:26)?

Dar a ști ce ne învață Biblia despre mântuire depinde foarte mult de interpretare. Dacă abordăm și interpretăm Biblia greșit, cel mai probabil vom ajunge la concluzii eronate, nu doar în înțelegerea mântuirii, ci în orice alt subiect pe care ni-l prezintă Scriptura. De fapt, chiar și pe vremea apostolilor, ereziile se strecuraseră deja în biserică, susținute, fără îndoială, de interpretările false ale Scripturii.

6. Ce ne spune Petru despre cât de important este să citim corect Scriptura? 2 Petru 3:15,16

Dacă suntem într-adevăr oameni ai Cărții, care doresc să trăiască doar conform cu ce stă scris în ea - și nu au altă sursă de autoritate precum tradiția, diferite creduri sau autoritatea bisericii de a o interpreta pentru noi - atunci problema interpretării corecte a Scripturii este foarte importantă, deoarece noi avem doar Biblia care să ne spună ce ar trebui să credem și cum să trăim.

Problema interpretării Scripturii este vitală pentru păstrarea doctrinei și pentru misiunea bisericii. Fără o interpretare corectă nu poate exista unitate în doctrine și propovăduire și astfel, nu va exista unitate în biserică și în misiunea noastră. Inevitabil, dacă doctrinele sunt greșite și distorsionate, misiunea va fi deficitară și denaturată. De fapt, dacă noi avem o solie de dat lumii, dar suntem confuzi cu privire la semnificația soliei, cât de eficienți vom fi când le vom prezenta această solie celor care au nevoie să o audă?

Citește întreita solie îngerească din Apocalipsa 14:6-12. Care sunt subiectele teologice prezentate aici și de ce este atât de esențial pentru misiunea noastră să le înțelegem corect?

Vineri, 8 mai – Un gând de încheiere

„Când studiați, lăsați deoparte opiniile voastre preconceptionale, precum și ideile moștenite și cultivate. Nu veți atinge niciodată adevărul dacă cercetați Scripturile pentru a vă justifica propriile idei. Lăsați-le pe acestea la ușă și, cu o inimă plină de pocăință, ascultați ce are să vă spună Dumnezeu. Unui căutător smerit al adevărului, care stă la picioarele lui Hristos și învață de la El, Cuvântul îi va da înțelegere. Celor care se consideră prea înțelepți, după părerea lor, pentru a studia Biblia, Isus le spune: «Trebuie să deveniți blânzi și smeriți cu inima, dacă doriți să deveniți înțelepți pentru a fi salvați.»

Nu citiți Cuvântul în lumina ideilor vechi, preconceptionale, ci, cu o inimă eliberată de prejudecăți, cercetați cu grijă și cu rugăciune. Dacă, pe măsură ce citiți, apare convingerea și realizați că părerile pe care le prețuiați atât de mult nu sunt în armonie cu Scriptura, nu încercați să o faceți să se potrivească cu aceste idei ale voastre. Nu permiteți ca ceea ce ați crezut sau practicat în trecut să vă controleze înțelegerea. Deschideți-vă ochii minții pentru a contempla minunatele lucruri care transpar din lege. Aflați ce este scris și apoi ancorați-vă picioarele pe Stânca eternă.” - Ellen G. White, *Solii pentru tineret*, p. 260

Studiu suplimentar: Ellen. G. White, *Calea către Hristos*, cap. „Ce să facem cu îndoiala”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 83-89

1. Despre cine afirmă psalmistul că ajunseseră îngrășământ pentru pământ?
2. Ce anume cerea psalmistul să facă Dumnezeu, ca să vadă vrăjmașii lui?
3. Ce fel de lucruri au fost spuse despre cetatea lui Dumnezeu?
4. Ce anume are temelii veșnice și ce este tare ca cerurile?

Evanghelizare, Secțiunea 7, subcapitolul „Hristos este centrul soliei”

5. Ce trebuie făcut pentru a îndepărta barierele prejudecăților și ale nepocăinței?